

(utan bilder)

Zulu folktale ✎
Wiehan de Jager 🗣️
Alexandra Danahy 📄
franska / svenska 💬
nivå 4 📖

La revanche de l'indicateur
Honungsguidens hämd

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

La revanche de l'indicateur / Honungsguidens hämd

Skriven av: Zulu folktale

Illustrerad av: Wiehan de Jager

Översatt av: Alexandra Danahy (fr), Lena Normén-

Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens. <https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

Voici l'histoire de Ngede l'indicateur et d'un jeune homme avide nommé Gingile. Un jour, lorsqu'il chassait, Gingile entendit l'appel de Ngede. Gingile commença à saliver en pensant au miel. Il s'arrêta et écouta attentivement, fouillant jusqu'à ce qu'il trouve l'oiseau dans les branches au-dessus de sa tête. « Chitik-chitik-chitik, » chantait le petit oiseau, en volant d'un arbre à l'autre. « Chitik-chitik-chitik, » lançait-t-il, s'arrêtant de temps en temps pour s'assurer que Gingile le suivait.

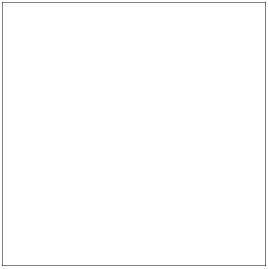
...

Det här är historien om Ngede, honungsguiden, och en girig ung man som hette Gingile. En dag medan Gingile var ute och jagade hörde han Ngedes läte. Det började vattnas i Gingiles mun när han tänkte på honung. Han stannade och lyssnade noga och sökte tills han såg fågeln högt bland grenarna ovanför honom. "Schitik-schitik-schitik", kvittrade den lilla fågeln medan han flög till nästa träd och sedan nästa igen. "Schitik-schitik-schitik", ropade han, medan han stannade upp då och då, för att vara säker på att Gingile följde efter honom.

Efter en halvtimme kom de fram till ett stort vitt fikonträd. Ngede hoppade exalterat runt bland grenarna. Han satte sig sedan på en gren och lade huvudet på sned som för att säga: "Här är det! Varför tar det så lång tid för dig att komma hit?" Gingile kunde inte se några bin under trädet men han litade på Ngede.

...

Après une heure et demie, ils atteignirent un figuier sauvage énorme. Ngede sautilla éperdument parmi les branches. Il s'installa ensuite sur une branche et inclina sa tête vers Gingile comme pour dire, « Le voici ! Viens vite ! Qu'est-ce qui te prend autant de temps ? » Gingile ne pouvait pas voir d'abeilles depuis le dessous de l'arbre, mais il avait confiance en Ngede.

Alors, Gingile déposa sa lance sous l'arbre, recueillit des brindilles séchées et alluma un petit feu. Une fois que le feu brûlait bien, il mit une longue branche au cœur du feu. Ce bois était connu pour la fumée qu'il créait quand il brûlait. Gingile commença à grimper, tenant entre ses dents le bout froid de la branche qui fumait.

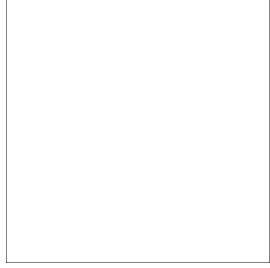
...

Så Gingile lade ner sitt jaktspjut under trädet, samlade ihop några torra kvistar och gjorde en liten brasa. När elden brann väl stack han en lång pinne i mitten av brasan. Den här typen av ved var speciellt känd för att skapa mycket rök medan den brann. Han började klättra samtidigt som han höll den kalla änden av pinnen mellan sina tänder.

Bientôt il pouvait entendre le bourdonnement bruyant des abeilles affairées. Elles rentraient et sortaient d'un creux dans le tronc d'arbre - leur ruche. Lorsque Gingile arriva à la ruche il mit le bout fumant de la branche dans le creux. Les abeilles sortirent, fâchées et méchantes. Elles s'envolèrent parce qu'elles n'aimaient pas la fumée - mais pas avant d'avoir piqué douloureusement Gingile !

...

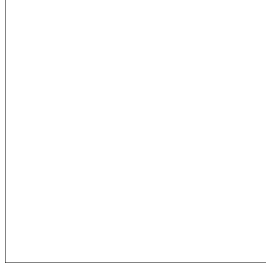
Snart kunde han höra det högljudda surrandet av arbetande bin. De flög in och ut ur en hållighet i trädstammen. När Gingile kom fram till binas bo stack han in den rykande änden av pinnen i hålet. Bina kom snabbt flygande ut, arga och elaka. De flög iväg eftersom de inte gillar rök, men inte förrän de hade givit Gingile några smärtsamma stick!

Ainsi, quand les enfants de Gingile entendent l'histoire de Ngede ils respectent le petit oiseau. Chaque fois qu'ils récoltent du miel, ils s'assurent de laisser la plus grande partie du rayon à l'indicateur !

...

Och på det sättet kom det sig att Gingiles barn känner stor respekt för den lilla fågeln Ngede när de hör historien om honom. När de skördar honung lämnar de numera alltid den största kakan till honungsguiden!

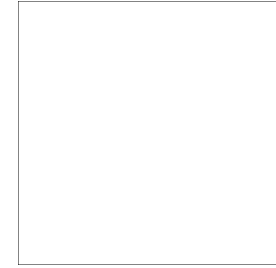

Quand les abeilles furent sorties, Gingile enfonça ses mains dans le nid. Il sortit des poignées de rayons de miel d'abeilles desquelles s'écoulait du miel riche et des larves grasses et blanches. Il mit soigneusement le nid dans la besace qu'il portait sur son épaule et commença à descendre de l'arbre.

...

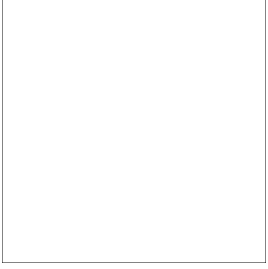
När bina var borta tryckte Gingile in sina händer i boet. Han tog ut fulla nävar av tung honungskaka, som droppade av rik honung och som var full av feta, vita larver. Han lade ner honungskakan i sin säck som han bar över axeln och började att klättra ner för trädet.

Avant que Léopard ne puisse s'en prendre à Gingile, ce dernier se précipita en bas de l'arbre. Dans son empressement, il manqua une branche et atterrit par terre avec un bruit sourd, se tordant la cheville. Heureusement pour lui, Léopard était encore trop endormie pour le poursuivre. Ngedede, l'indicateur, eu sa revanche. Et Gingile retint sa leçon.

...

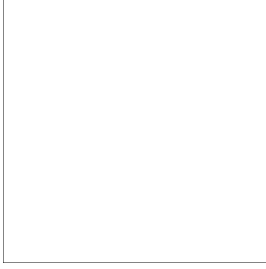
Innan leoparden kunde svinga sina klor mot Gingile klättrade han snabbt ner från trädet. I brådskan missade han en gren, landade med ett stort brak på marken och stukade sin fot. Han haltade iväg så fort han kunde. Som tur var för honom var leoparden fortfarande för sömnig för att jaga honom. Honungsguiden hade fått sin hämnd. Och Gingile hade fått sig en läxa.

Ngede REGARDAIT avec impatience tout ce que Gingile
faisait. Il attendait qu'il laisse un gros morceau de nid
d'abeille comme signe de remerciement à l'indicateur.
Ngede voulait de branche en branche, de plus en plus
près du sol. Finalement, Gingile arriva au pied de l'arbre.
Ngede se percha sur une roche près du garçon et attendit
sa récompense.

...

Ngede tittade på allt som Gingile gjorde. Han förväntade
sig att Gingile skulle ge honom en stor bit med
honungskaka som tack till honungsguiden. Ngede fög
från gren till gren, närmare och närmare marken. Till slut
kom Gingile ner på marken. Ngede satte sig på en sten
nära pojken och väntade på sin belöning.

Gingile grimpa, se demandant pourquoi il n'attendait pas
le bourdonnement habituel. « Peut-être que la ruche est
très profonde dans l'arbre, » se dit-il. Il se hissa sur une
autre branche. Mais au lieu de la ruche, il arriva face-à-
face avec le visage d'un léopard ! Léopard était très fâchée
que son sommeil ait été interrompu si brusquement. Ses
yeux se plissèrent et elle ouvrit sa bouche pour révéler ses
grandes dents pointues.

...

Gingile klättrade men undrade varför han inte hörde det
sedvanliga surrandet. Kanske bina finns djupt inne i
trädet, tänkte han för sig själv. Han drog sig upp till en
annan gren. Men istället för ett bo med bin stirrade han
rakt in i ögonen på en leopard! Leoparden blev mycket arg
över att ha fått sin sömn avbruten på ett så oartigt sätt.
Hennes ögon smalnade och hon öppnade sitt gap för att
visa sina mycket stora och mycket skarpa tänder.

Mais Gingile éteint le feu, ramassa sa lance et commença à rentrer chez lui, en ignorant l'oiseau. Ngede lança, fâché, « VIC-torr ! VIC-torr ! » Gingile s'arrêta, dévisagea le petit oiseau et éclata de rire. « Tu veux du miel, mon ami ? Ha ! Mais c'est moi qui ai fait tout le travail et qui me suis fait piquer. Pourquoi est-ce que je devrais partager ce miel avec toi ? » Et il partit. Ngede était furieux ! Ce n'était pas une façon de le traiter ! Mais il aurait sa revanche.

...

Men Gingile släckte elden och började gå hemåt samtidigt som han ignorerade fågeln. Ngede ropade argt ut: "SEG-err! SEG-err!" Gingile stannade, stirrade på den lilla fågeln och började skratta högt. "Vill du kanske ha lite honung, min vän? Ha, men jag gjorde allt arbete och fick ta emot alla sticken. Varför skulle jag dela något av den här underbara honungen med dig?" Därefter gick han sin väg. Ngede var rasande! Detta var inte rätt sätt att behandla honom på! Men han skulle nog få sin hämnd.

Un jour, plusieurs semaines plus tard, Gingile entendit de nouveau l'appel de Ngede. Il se souvint du miel délicieux et suivit avec impatience l'oiseau une fois de plus. Après avoir guidé Gingile à l'orée de la forêt, Ngede s'arrêta pour se reposer dans un acacia épineux. « Ahh, » pensa Gingile. « La ruche doit être dans cet arbre. » Il alluma rapidement son petit feu et commença à grimper, la branche fumante entre ses dents. Ngede s'assit et le regarda.

...

En dag, flera veckor senare, hörde Gingile honungsropet från Ngede igen. Han kom ihåg den utsökta honungen och började ivrigt följa efter fågeln igen. Efter att ha lett Gingile längs kanten av skogen stannade Ngede för att vila i ett stort akacia-träd. Ah, tänkte Gingile. Bina måste vara i det här trädet. Han tände snabbt en eld och började klättra upp med en rykande pinne mellan tänderna. Ngede satt och tittade.